

Universitätsbibliothek Paderborn

Biennii Peripatetici

Complectens Quæstiones Logicales Una Cum Institutionibus Dialecticis Ad
Antiquorum Recentiorumque Mentem Resolutas, Nec Non Juxta Modernam
Scholarum Peripateticarum Methodum Elaboratas & Explicatas

Kretz, Marquard

Heripoli, 1749

Articul. III. De modis simul, speciebus motūs, & modis habendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52248](#)

est, dñe
po-
nar-
itatem
rin-
ntis.
per-
in-
nicio-
exter-
gen-
llud
licet
ritas
rius
de-
pin-
gra-
ière.
rin-
jam
rior
rio-
pri-
fert
ro-
um
Etæ
um
de-
en-

pendentia à se, sed eandem numero naturam principiato communicat.

443. *Dico 2.* Modi posterioris totidem sunt, quot modos prioris paulò ante recentimus. Ex his proinde colligi facilè possunt, & ex anteà dictis illorum explicatio desumi.

ARTICULUS III.

De Modis simul, speciebus motūs, & Modis habendi.

444. *Ico 1.* *Simultas* est forma denominans plura simul. Hæc simultas est inter illa, quæ prius, & posterius excludunt in ea ratione, in qua sunt simul. *Dixi, in ea ratione &c.* quia illa, quæ sunt simul, alio respectu rationem prioris habere possunt, vel posterioris. Sic *Sol* & *Lux* dicuntur simul tempore; sol tamen est naturâ prior luce. Modi simul à Philosopho tres assignantur, his versibus expressi.

*Tempore dico simul, quorum generatio nunc est
Quæ convertuntur, dicimus esse simul
Suntque simul species, genus unum distribuentes,
At generis causâ, non ratione sui.*

Simul tempore sunt, quæ eodem temporis instanti simul esse incipiunt, vel simul existunt, sive unum sit causa alterius, sive non. Sic duæ conciones eodem tempore habitæ dicuntur esse simul, licet una non sit causa alterius.

Sic.

Sic *Sol* & *Lux* dicuntur esse simul, ita tamen, ut sol sit causa lucis. *Simul convertentia*, sive *naturā* illa sunt, quæ se mutuo inferunt *essendi consequentia* ita tamen, ut unum non sit causa alterius. Hæc simultas datur inter relationes categoricas. Sic similitudo inter parietem album A, & parietem album B infert similitudinem inter parietem album B, & parietem album A, quin sit ejus causa. *Simul divisione*, vel *officio* sunt *Differentiae* divisivæ ejusdem generis, in quantum ad genus comparantur; nam *comparatæ* inter se Una est altera prior dignitate. Huc etiam spectant species in qua idem genus dividitur. Præter hos simultatis modos, alia dicuntur *simul subjecto*, quæ idem subjectum nanciscuntur, ut *albedo* & *dulcedo*, in *saccharo*. Alia sunt *simul causalitate*, ut *duæ causæ* in eundem simul effectum influentes. Alia sunt *simul definitione*, quæ definiuntur per mutuum respectum; ut *Pater* & *Filius*. Alia sunt *simul societate*, quæ in eadem simul disciplinâ versantur; ut *duo mercatores*, vel *duo condiscipuli*. Alia sunt *simul loco*, ut plures in eodem templo, vel civitate congregati &c.

445. *Dico* 2. Motus, prout ad postprædicamenta pertinet, est fluxus, seu via quædam ad terminum. Aristoteles motum sic definit: *Est actus entis in potentia, prout in potentia.* Ejus species Aristoteles cap. de *motu*, sex enumerat: *Ortum & Interitum*, sive *generationem, & corruptionem. Auctionem,*
five

sive augmentationem, & *Diminutionem*. *Alterationem*, *Lationem*, sive motum localem. *Generatio*, & *Corruptio* pertinent ad substantiam; per illam forma educitur ex materia, per hanc destruitur forma vetus è sinu materiæ educta. *Augmentatio*, & *Diminutio* spectant ad quantitatem; per illam major acquiritur quantitas, per hanc imminuitur. *Alteratio* ad qualitatem pertinet, estque transitus ad novam qualitatem. *Motus localis* spectat ad ubi, estque transitus à loco ad locum.

Adverte præterea 1. quod dictæ motus species sint tantum species latè tales, quo sensu membra dividentia species appellari solent. Nam via ad terminum non est propriè species, cum non sit ens completum. Ex hac ratione Philosophus morum non posuit directè in prædicamento; reductivè tamen, & ratione sui termini, quilibet motus ad aliquod prædicamentum pertinet. 2. Motui secundum se opponitur *Quies*, quæ est privatio motus. 3. Termini motūs propriè duo sunt, scilicet terminus à quo, sive à quo motus procedit, vel recedit; & terminus ad quem, sive ad quem motus terminatur. Denique ad motum requiritur subjectum, quod passum seu motum dicitur, in quo motus est.

446. *Dico* 3. Septem modos habendi ex Aristotele depromptos versus sequentes exhibent.

Affe-

Affectum, quantum, vestitum, dic, vel ut aurum,

Membrum, contentum, possessum, habitatio in unum.

Affectio significat modum habendi qualitatem, v. g. *Virtutem, scientiam, artem &c.* *Quantum* designat modum habendi quantitatem; sic dicimur habere magnitudinem trium aut quatuor cubitorum. *Vestitum, Aurum* denotant modos habendi, aliquid circum positum *Corpori*, vel ornamentum in parte: sic dicimur habere *vestem, pallium, annulum in digito, pileum in capite.* *Membrum* insinuat modum habendi partem corporis, sive integrans sit, sive essentialis. Sic dicimur habere *aures, manus, pedes, corpus, animam.* *Contentum* indicat modum habendi contentum in contiente, sic *dolum* dicitur habere *vinum, modius triticum.* *Possessum* significat modum habendi id, quod possidemus. Sic *Tuius* dicitur habere *villam, molendinum &c.* *Habitatio in unum* denotat modum habendi improprium desumptum ex cohabitatione. Sic *maritus* dicitur habere *uxorem, socius, socium &c.* Ad extremum adverte, quod *Habere*, ut post prædicamentum est, ad omnes categorias spectet; hinc habitus hic pro forma sumitur, & per reliqua prædicamenta vagatur.

